

[Finansministeren]

ranti, men under tilsyn af finansministeren i budget- og personalemæssig henseende m. v., og der sker ikke nogen ændring i statsanstaltens konkurrencemæssige situation i forhold til de private livsforsikringselskaber.

Lovforslaget vil ikke medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for stat eller kommuner. I øvrigt henvises til lovforslagets bemærkninger.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om anbringelse af forsikringselskabers og pensionskassers midler i erhvervsvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 146).

Efter forslaget gennemføres der en udvidet adgang for livsforsikringsselskaber og større pensionskasser, de såkaldte »tværgående« pensionskasser, til at placere deres midler som risikovillig kapital i erhvervslivet.

Lovforslaget må ses som led i en række erhvervspolitiske foranstaltninger, hvormed regeringen over en bred front søger at styrke de konkurrenceudsatte erhverv. Det er et centralt mål for disse foranstaltninger at tilvejebringe forudsætningerne for ekspansion af den del af erhvervslivet, som gennem eksport af varer og tjenester og gennem eksportkonkurrerende produktion kan bidrage til en styrkelse af betalingsbalancen. En række af disse foranstaltninger vedrører finansieringen af erhvervslivets investeringer, og i denne sammenhæng kan nævnes de skattemæssige lempelser, der var indeholdt i majforliget, og den betydelige udvidelse af K-låneordningen, der er gennemført i flere tempi.

Dette forslag skal supplere disse foranstaltninger. Det skal også ses på baggrund af, at aktiemarkedets betydning som finansieringskilde for erhvervslivet gennem længere tid er blevet stadig mere begrænset. Udviklingen har sammenhæng med de forringede indtjeningsforhold for store dele af erhvervslivet og dermed det lavere afkast af kapital placeret i aktier i forhold til andre placeringer. Det må derfor være et centralt mål at styrke konkurrenceevnen og dermed forbedre indtjeningssevnen. Men også foranstaltninger,

som mere direkte sigter på at kanalisere ny kapital ind på aktiemarkedet, er påkrævet.

De investeringer, der herved åbnes for, er karakteriseret ved, at investor løber en risiko og får et afkast, der står i forhold til det udbytte, som virksomheden giver, og den kapital, der opsamles i virksomheden.

I den aktuelle erhvervssituation kan dette umiddelbart medføre et lavere afkast af de investerede midler end mere traditionelle anbringelser som f. eks. obligationer og fast ejendom. På længere sigt er det imidlertid en forudsætning for, at de afgivne pensionstilsgagn til sin tid kan indfries med beløb, der har en rimelig købekraft, at der eksisterer et effektivt og konkurrencedygtigt erhvervsliv. Det kan derfor ud fra mere langsigtede betragtninger være i pensionskassemedlemmernes og forsikringstagernes interesse midlertidigt at acceptere et noget lavere afkast af en forholdsvis begrænset del af de opsparede midler, når dette kan medvirke til at styrke realværdien af de fremtidige pensioner.

Lovforslaget tager først og fremmest sigte på at øge adgangen for disse institutioner til at anbringe deres midler som risikovillig kapital i erhvervslivet. Det står det enkelte forsikringsselskab og den enkelte pensionskasse ganske frit, om og i hvilket omfang man ønsker at gøre brug af denne mulighed. Midlerne skal anbringes inden for de begrænsninger, der er fastsat ikke blot af lovgivningen, men også af den enkelte institutions vedtægter. Hensynet til sikkerheden ved anbringelsen af pensionskassemedlemmernes og forsikringstagernes midler må fortsat prioriteres højt. Lovforslaget bryder heller ikke med det bestående princip om, at livsforsikringsselskaber og pensionskasser ikke må drive anden form for erhvervsvirksomhed, selv om de naturligvis må have adgang til at forvalte de midler, der anbringes som risikovillig kapital i erhvervslivet.

Den praktiske gennemførelse af hensigten med at fremme disse investeringer vil forhåbentlig føre til kontakter herom mellem de interesserede parter. Jeg tænker her på forholdet mellem investorerne, livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne på den ene side og på den anden side erhvervslivet: industri, håndværk, landbrug osv., men også på muligheden af en formidling af overførslerne gennem et samarbejde med pengeinstitutterne, med de særlige erhvervskreditinsti-